

הוא, יש לומר כי דוקא ב亞ומר "הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפולוני", הוא דפליגי רבנן עלייה לרבי אליעזר, שرك או רבנן סוברים שהגט פסול, דחא שיור לה בוגט. שהרי באמירתו "חוין מפולוני" הוא מגיביל את ההיתר של הגט, שאין הגט מתייר אותה לכל העולם.

אבל ביאור לה "הרי את מותרת לכל אדם על מנת שלא תנשי לפלוני", שהוא לשון תנאי, מודו ליה, יודו חכמים לרבי אליעזר שהגט כשר. מידי דוחה, שהרי תנאי זה דומה אבל תנאי דעתמא, לכל תנאי בעלמא, שהגט ניתן לה באופן מוחלט להתייר אותה לכל אדם. ומה שאינה יכולה להונאה לאותו פולוני, איןו אלא מלחמת תנאי בעלמא, שאם לא תקיים את התנאי יתבטל הגט, אך איןו סותר את ההיתר של הגט שהיא מותרת מלחמת הגט לכל אדם, כולל אותו פולוני, ואיןו נחשב לשior בגט⁽³⁾.

בשיטת היריטב"א והר"ן, לצורך לשון חזק יותר בשבייל לעקוור את אמיירתו הראשונה שאמר חזך מפולוני, ולכך לא מועיל שייאמר לה בניתינה השנייה על מנת שלא תנשי לפלוני, אלא צריך לומר הרוי את מותרת לכל אדם.

ולשיטת הרמב"ם עדין קשה, מודיע לא נאמר במשנה שיש לו עצה לומר לה "על מנת שלא תנשי לפלוני"? וכותב האילת השחר, דמסתמא אין רצונו של המג'רש שאמר חזך מפולוני ליתן לה גט על מנת שלא תנשי לפלוני, שהרי אם תנשי לאותו הפולוני יתבטל הגט, וזה אין רצונו, שהרי רוצחה שرك תיאסר לפולוני, ולא שייתבטל הגט.

3. וכותב היריטב"א שהסביר באומר "על מנת" מודיעים רבנן לרבי אליעזר שזה כשר ואיןו נחשב

אבל אם כתבו בתוכו, שכותב הבעל בתוך הגט "הרי את מותרת לכל אדם, אלא לפולוני", אף על פי שהזර ומהק, את מה שהיחסיף "אלא לפולוני", הרוי זה גט פסול.

גמרא:

אייבעיא להו, נסתפקו בני היישיבה:

הא, האם הלשון שאמר "אלא לפולוני" — לשון "חוין" הוא, "הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפולוני", הוא.

או מה שאמר "אלא לפולוני", לשון תנאי הוא, "הרי את מותרת לכל אדם על מנת שלא תנשי לפלוני", הוא.

ומבראורה עתה הגמרא במה נחלקו רבינו אליעזר ורבנן, לפי שני צדי הסקה:
לפי הצד שהלשון "אלא", "חוין מפולוני",

mploni", אף שאמר לה בניתינה השנייה "על מנת שלא תנשי לפלוני", עדין לא נתבטלו דבריו הרושונים שאמר "חוין מפולוני".

והקשה הפתחי תשובה בס"י קל"ז מלשון הרמב"ם והשו"ע, שכתחבו להדייא, שיכול לגרש אותה בפעם השנייה בתנאי כשר, ומשמע שייכל אף לומר לה על מנת שלא תנשי לפלוני, ותירץ הפתחי תשובה, שהרמב"ם הולך לשיטתו שהבאנו לעיל, שבניתינה השנייה איןו צריך לומר הרוי את מותרת לכל אדם, אלא מספיק שייאמר לה הא גיטך, ואם כן, בהכרח, מספיק לשון חלש יותר מהפעם הרושונה בשבייל לבטל את האמירה בניתינה הראשונה, ולכך גם באופן שאומר לה בניתינה השנייה על מנת שלא תנשי לפולוני, מועיל לבטל את האמירה שאמר לה בניתינה הראשונה. אבל הפני יהושע הולך